

EVANKELIUMIN VOIMA FUSAYO FUKUIN ELÄMÄSSÄ

Evankeliumi

- 1. Veljet, minä palautan teidän mieliinne sen evankeliumin, mitä teille julistin, minkä te myös olette ottaneet vastaan ja missä olette pysyneet.*
- 2. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni sellaisena kuin minä sen teille julistin, ellette ole turhaan uskoneet.*
- 3. Minä annoin teille tiedoksi ennen kaikkea sen, minkä itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden kirjoitusten mukaan.*
- 4. Hänet haudattiin, hän nousi kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan*
- 5. ja näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.*
- 6. Sen jälkeen hän näyttäytyi yhdellä kertaa enemmän kuin 500 veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.*
- 7. Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.*
- 8. Aivan viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen kuin keskosena syntynyt. (1. Kor. 15:1-8)*

Evankeliumin sisällön Paavali tiivistää itse asiassa neljään perusasiaan:

1. Kristus kuoli meidän syntiemme tähden kirjoitusten mukaan.
2. Hänet haudattiin.
3. Kristus nousi kuolleista kirjoitusten mukaan.
4. Hän ilmestyi yli 500:lle todistajalle.

Evankeliumi on siis lauseilla ilmaistavissa oleva viesti, jonka kuka tahansa voi joko kuulla korvillaan tai lukea silmillään. Raamattu sanoo tästä evankeliumista, että se on Jumalan voima, suunnattomasti suurempi ja ihmeellisempi voima kuin Jumalan luomistyössä toiminut Jumalan sanan voima. Eräessä mielessä voidaan tietysti sanoa, ettei ole mitään voimattomampaa kuin muutama lause, joille kuka tahansa voi sulkea silmänsä tai korvansa.

Tätä evankeliumin näennäistä heikkoutta Jeesus kuvaa vertauksessaan kylväjästä, jossa Jumalan evankeliumin totuuden sana verrataan siemeneen. Siemenessä on kyllä merkillinen elämän voima, mutta se ei pääse vaikuttamaan kuin hyvässä maaperässä. Jos ja kun ihmissydän avautuu evankeliumin sanalle, evankeliumi vaikuttaa hänessä niin, että ihminen pelastuu.

Noihin neljään lauseeseen itseensä ei tietenkään sisälly mitään maagista voimaa sen enempää kuin mihinkään muihinkaan lauseisiin, vaan evankeliumin voima perustuu siihen, että Herra Jeesus Kristus itse on valinnut evankeliumin sanan siksi "ratsukseen", jolla Hän itse ratsastaa ihmissydämen portista sisälle. Kristus itse tulee evankeliumin sanassa, sen alla ja sisällä, ja jakaa ihmissydämeen kaiken sen, minkä Hän omilla pelastusteoillaan on hankkinut:

Jeesus "siirtää" evankeliumin kautta koko Golgatan työn siunauksen ihmisen sydämeen asti. Hän saa Jeesuksen uhrin tähden synnit anteeksi ja täydellisen lahjavanhurskauden. Jeesus siirtää evankeliumin sanassa myös hautaamisensa ja ylösnousemuksensa siunauksen sanan vastaanottajaan. Iankaikkinen elämä, jonka yli kuolemalla ei ole mitään valtaa, lahjoitetaan sydämeen, joka avautuu evankeliumille. Evankeliumin sanan välityksellä ihmissydän pääsee osalliseksi myös siitä, että Ylösnoussut Jeesus ilmestyy hänen sydämelleen, hän oppii tuntemaan Herran ihmeellisen läheisyyden ja suuruuden. Ihmisestä tulee Jumalan lapsi.

Pelastukseen tarvitaan siis evankeliumin kuuleminen ja sen vastaanottaminen. Äärimmäisen tärkeää on, että evankeliumi julistetaan kokonaisuena. Jos siitä otetaan pois jotain, niin kuin usein tänä päivänä Jeesuksen ruumiillinen ylösnousemus korvataan epämääräisellä alkuseurakunnan "ylösnousemususkolla", niin tällainen työstetty evankeliumi on turhaa (1. Kor. 15:2,14,17) ja voimatonta. Samoin sellainen evankeliumi, johon lisätään jotain, ei kykene pelastamaan ketään. Evankeliumin tulee olla koko evankeliumi ja vain evankeliumi, jotta Herra Jeesus voisi Pyhän Henkensä kautta tehdä pelastavaa työtään. Uskovan elämä perustuu jatkuvaan evankeliumin sanasta elämiseen ja siinä pysymiseen. Evankeliumista kiinni pitävä pääsee perille iankaikkiseen elämään, taivaalliseen perintöönsä.

Rouva Fukuin adventtimatka Suomeen

Japanissa helmikuussa 1996 syöpään sairastunut Fusayo Fukui (43) soitti marraskuun alussa rouva ja pyysi saada tulla käymään Suomessa aikuisen tyttärensä Mamin (23) ja nuorimman lapsensa Shigekin (10) kanssa. Olimme aika huolissamme hänen selviytymisestään matkan rasituksista, sillä kurkkusyövän vuoksi hän ei ollut kyennyt syömään enää pariin kuukauteen tänne tullessaan, hän oli laihtunut 30 kg:n painoiseksi ja hänen kipunsa olivat niin kovat, että kipulääkkeiden vaikutuksen lakatessa hänen olonsa käy sietämättömän vaikeaksi. Mutta koska tiesimme, että kysymys oli hänen suuresta unelmastaan ja toisaalta, koska tiesimme, että häntä ei oltu vielä kastettu, toivotimme hänet tervetulleeksi. Jossakin määrin epäilimme hänen mahdollisuuksiaan tulla, mutta käsittämättömällä tahdonvoimalla kipulääkkeiden varassa hän lähti matkaan, vaikka hänen voimansa eivät riittäneet kerrallaan kuin muutaman askeleen ottamiseen. Samalla esitimme useaan suuntaan esirukouspyyntöä, että hänet voitaisiin kastaa tämän matkan aikana. Jumala vastasi rukouksiimme niin, että hänet kastettiin 3.12. muutaman entisen japaninlähetin ja kahden lapsensa läsnäollessa meillä kotona. Hän ja hänen perheensä (mies ja 4 lasta, joista 3 aikuista) tarvitsevat jatkuvaa esirukousta. Inhimillisin mittapuun aika taivaallisen joulun alkaa on rouva Fukuita lähellä.

Ennen paluutaan Japaniin rouva Fukui jakoi tuntojaan:

“Vaikka Suomi on häkellyttävän pimeä ja vaikka itselleni pimeyden kestäminen on aina ollut vaikeaa, täällä ihmiset ovat ihmeen lämpöisiä. Täällä on ollut niin hyvä olla, että voisin hyvin jäädä tänne kuolemaan, ellei mieheni odottaisi minua kotona.”

Juttelimme paljon taivaan ihanuudesta, siitä Jumalan vanhurskauden valtakunnasta, missä saamme katsella kasvoista kasvoihin Jeesusta Kristusta. Rouva Fukui on tehnyt valmistelunsa taivasmatkaa varten. Kysymykseeni kannattiko näin raskaalle matkalla niin vähäisin voimin tulla, viitaten kasteeseensa, jossa hänet liitettiin Jeesuksen kärsimiseen, kuolemaan ja ylösnousemiseen, hän vastasi:

“Tätä varten ovat olleet viimeiset 10 vuotta elämässäni! Jumala on johdattanut minut tänne.”

Jumalan valtakunnan lähestyminen hänen elämäänsä alkoi oikeastaan jo noin 20 vuotta sitten. Silloin hän ensi kertaa elämässään törmäsi kristittyihin. Nuorena sairaanhoitajana Ananin Keskussairaalassa hän joutui näkemään ilmiön, joka tuntui hänestä uskomattomalta. Ananin Luterilaisen seurakunnan rouva Okahisan 38 vuotias mies oli juuri kuollut syöpään. Normaalisti kuolemantapauksen yhteydessä omaiset itkevät, mutta siinä potilashuoneessa vainajan ympärillä veisattiin kiitosvirsiä vielä toista tuntia potilaan poisnukkumisen jälkeenkin. Leskikin näytti käsittämättömän onnelliselta, sillä hänen miehensä oli vasta viikkoa aikaisemmin löytänyt elävän uskon Jeesukseen, saanut syntinsä anteeksi ja levon sydämelleen. Sairaanhoitajatar Fukui ei voinut olla näkemättä sitä suurta eroa, mikä oli uskovan kristityn ja buddhalaisen ajallisen kuoleman välillä.

Seuraavan kerran rouva Fukui törmäsi kristittyihin 14 vuotta sitten, kun hän joutui hoitamaan perheemme silloin 6-vuotiasta Sampoja pikku leikkauksen jälkeen. Lea oli japanilaiseen tapaan kaiken aikaa potilaan vierellä ja sai monta tilaisuutta jutella tämän silloin jo kolmen lapsen äidin, rouva Fukuin kanssa. Noista muutamista päivistä kehkeytyi luja ystävyys hänen perheensä ja meidän perheemme välille.

Rouva Fukui alkoi ensin käydä ruokapiirissä kotonamme ja sitten kun hänen neljäs, nyt 10 vuotias, lapsensa syntyi, hänelle tuli tilaisuus alkaa käydä kirkossa säännöllisemminkin. Sanan nälkä kasvoi ja kasvoi. Usein hän saattoi yötoista päästyään käydä hakemansa vauvansa kotoaan ja tulla heti kirkolle opiskelemaan Jumalan sanaa. Väsymys ei ollut este, kun sydän janoisi Elämän Leipää.

Noihin aikoihin hän alkoi ymmärtää, mistä synnissä on kysymys ja usein hän ripissä kertoi sydämensä taakat ja sai kuulla evankeliumin sanan: “Jeesuksen Golgatan ristillä vuodatetun uhriveren tähden ja Hänen ylösnousemisensa tähden saat kaikki syntisi anteeksi.” Parannuksessa hän kääntyi näin Herran puoleen ja sai omistaa Jumalan rauhan. Usko Jeesukseen syntyi hänen sydämeensä.

Hänen isänsä, erään japanilaisen uususkonnon innokas kannattaja ja paikallinen kirjallisuuden levittäjä, samoin kuin hänen veljensä näkivät rouva Fukuissa tapahtuneen muutoksen ja alkoivat käydä kirkolla. Isä tuli juttelemaan kaikenlaisia uskontoon liittyviä asioita ja veli opiskelemaan englannin kieltä ja Raamattua. Rouva Fukuin mieskin kiinnostui asioista ja kävi jonkin aikaa erittäin innokkaasti kirkossa Jukka Kallioisen antamassa Raamattu-opetuksessa.

Mutta sielujen Murhaaja ei ole valmis liian helpolla luopumaan seuraajistaan. Hänelle tuli kiire. Mies saatiin ensin pelästymään omaa uskonnollista innostumistaan ja sen mahdollisia

kielteisiä vaikutuksia työpaikalla. Niin kirkossa käynti sai jäädä. Isä taas sai tyttärensä käymään oman uskontonsa vaikutusvaltaisen opettajan puheille, joka neuvoi häntä:

“Kristityt ja me Oomoto-uskonnon palvelijat uskomme samaan Jumalaan. Voit aivan rauhassa uskoa Jeesukseen, mekin kunnioitamme Häntä, mutta älä nyt kuitenkaan kristillistä kastetta ota. Se ei ole tarpeen, uskosi Jumalaan riittää.”

Rouva ei halunnut nousta isänsä ja miehensä tahtoa vastaan ja niin jo pitkälle suunniteltu kaste jäi joksikin aikaa häneltä saamatta. Mutta usko Jeesukseen ei hänen sydämestään sammunut.

Viime helmikuussa saimme sitten puhelun Japanista. Kirkkaalla ja valoisalla äänellä rouva Fukui kertoi, että hänessä oli todettu pitkälle kehittynyt syöpä, joka hoitamattomana johtaisi kuukaudessa kuolemaan. Lea lähti siltä istumalta hankkimaan lentoliput Japaniin ja lähti häntä kuukauden päiviksi hoitamaan, niin kuin aiemmissa kirjeissä olemme kertoneet. Liisa Pollarikin sai tilaisuuden käydä Japanin matkallaan häntä tervehtimässä.

Alussa koko perhe oli niin shokissa kuulemastaan, että itki ja valitti hänen ympärillään. Itse asiassa sairaan rouvan tehtävänä oli lohduttaa perheen jäseniä kertomalla, millaiseen ihanaan taivaalliseen valtakuntaan hän pian pääsisi. Solumyrkyt tehosivat sen verran, että ollaan jo loppuvuodessa.

Maanantaina 2.12. kysyin häneltä:

“Tiedätkö minkä lahjan haluaisin Sinulle antaa?”

Hän vastasi:

“Kyllä tiedän, olen tiennyt sen jo 10 vuotta. Sinä haluaisit kastaa minut.”

Seuraavana päivänä hän sanoi:

“Voisinko minä ihan tällaisenani saada kasteen?”

Kun tiesin hänen vilpittömän parannuksen tekemisensä ja aidon uskonsa Jeesukseen, vastasin:

“Juuri sellaisenasi saat käydä Jumalan armoliittoon.”

Ennen lähtöä paluumatkalle hän totesi, ettei enää eläisi joulun asti - siinä hän oli oikeassa 18.12. Herra otti hänet kotiin. Sitten hän lisäsi:

“Nyt tuntuu siltä, että tänä jouluna voisin todella iloita, riemuja ja juhlia. *Jesusama ga umarete, hontoo ni omedetoo gozaimasu.*” Jeesus on syntynyt, olemme todella onniteltavia sen tähden.